

«Μητρός τε και πατρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμιώτερον εστί η Πατρίς» (Χρήστος Γερ. Σιάσος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Αν είσαι ανήμπορος να κρατήσεις αναμμένες τις λαμπάδες της Πατρίδα σου ...
δεν είσαι συνειδητός Έλληνας... δεν είσαι Πατριώτης...

«...Χρωστάμε σ' όσους ήλθαν, πέρασαν, θα 'ρθούνε, θα περάσουν.

Κριτές θα μας δικάσουν, οι αγέννητοι, οι νεκροί!».

Κωστής Παλαμάς, 1925

Όλο αυτό τον καιρό, στη Χώρα μας, τρέχουν πολύ γρήγορα τα γεγονότα, πολιτικά και μη. Όλοι μας «τρέφουμε» ελπίδες και δίνουμε ευχές, και καθημερινά συνεχώς πολλαπλασιάζονται... για τη λύση τους. Η Ελλάδα μας τα τελευταία χρόνια εν μέσω μια γενικευμένης ηθικής, πολιτικής και οικονομικής κρίσης αντιμετωπίζει πολλά και κρίσιμα προβλήματα και εμείς πρέπει να αποφασίσουμε για να υπερβούμε όλα τα αδιέξοδα, κερδίζοντας το αύριο... το αύριο για την Πατρίδα μας, για τα παιδιά μας, για το μέλλον αυτού του τόπου...

Κάθε ελπίδα μας δεν μπορεί να στηρίζεται μόνο σε ένα απλό συναίσθημα και ούτε μπορεί να είναι γέννημα κάποιων «αισιόδοξων» που με κάθε τρόπο θέλουν να μας

πείσουν για κάτι που συνέβη στο παρελθόν... ούτε μπορεί να μας προβάλουν σήμερα μια ατμόσφαιρα διαφορετική από την πραγματικότητα...Οι ελπίδες μας μπορούν και πρέπει να βασίζονται στην πραγματικότητα και να ξεκινούν από υπαρκτά δεδομένα και μες το χρόνο, με πολλές προσπάθειες, με αγώνες και με πολύ κόπο να έρθει η «ενσάρκωση» του καινούργιου.

Ο λαός κάθε Έθνους, Κράτους, Πολιτείας πρέπει να ασκεί ελεύθερα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του και να απολαμβάνει όλα τα αγαθά που δικαιούται και να αισθάνεται ασφάλεια που του παρέχει η Πατρίδα του. Το Ελληνικό πνεύμα, κατά τον Ηρόδοτο, είχε κοινή γλώσσα και θρησκεία, ήθη και έθιμα, κοινά ιδεώδη από τον 6ο μέχρι τον 4ο π.Χ.αιώνα με ενωμένους τους Έλληνες σε μια Αυτοκρατορία, με το Φίλιππο και τον Αλέξανδρο και κατά την περίοδο αυτή, τόσο η Ελληνική γλώσσα όσο και οι Έλληνες διαδραμάτισαν παγκόσμιο ρόλο.

Σχ.έτος 1993-94: Παρέλαση 25ης Μαρτίου, μαθητές του Τεχνικού Λυκείου Μεσολογγίου με μια τεράστια σημαία με τον ήλιο της Βεργίνας, παρελαύνουν στο Μεσολόγγι τραγουδώντας, Μακεδονία ξακουστή...

Οι βαθιές ρίζες της Ελληνικής κληρονομιάς στο Ρωμαϊκό πολιτισμό και η διάδοσή της με τον Ορθόδοξο Χριστιανισμό και την Ελληνική γλώσσα, μεγαλούργησε το Βυζαντινό Ελληνικό πνεύμα, το στέριωσε, διατηρώντας την ταυτότητά του κατά τους χρόνους της δουλείας μέχρι την Ελληνική Επανάσταση, που με λαμπρότητα γιορτάσαμε αυτές τις ημέρες.

Το χρέος μας για την ιστορική μας συνέχεια επαναλαμβάνεται μέχρι σήμερα και θα πρέπει να συνεχίσουμε να στηρίζουμε με συνέπεια, θάρρος και αποφασιστικότητα

το βαθύτερο νόημα της ύπαρξής μας στη Παγκόσμια συνείδηση καθ' ότι, η Ελλάδα μας είναι η χώρα των τριών Ηπείρων και των πέντε θαλασσών.

Κανένας άλλος λαός, κανένα άλλο Έθνος στο διάβα της ιστορίας του δεν πέρασε τόσες δοκιμασίες και κανένα άλλο Έθνος δεν έχει επιδείξει τόσο τρανή θέληση για να ζήσει. Όσο ενάντια και αν μας τα φέρνει η μοίρα, όσοι ποταμοί αίματος χύθηκαν και αν χρειαστεί να χυθούν, η Ελλάδα θα ζήσει και η περίφημη φράση του Χαρίλαου Τρικούπη, «Η Ελλάς προώριστα να ζήσει και θα ζήσει» φαντάζει αυτές τις ώρες, αυτές τις ημέρες, επίκαιρη όσο ποτέ, αρκεί, να είμαστε ενωμένοι και πιστοί στις Πάτριες αρετές της φυλής μας.

Ως ελεύθεροι Έλληνες ποτέ να μην λησμονούμε την Πατρίδα του πολυφημισμένου Κυβερνήτη, Μεγάλου Αλεξάνδρου, την Ελλάδα μας, τη Μακεδονία μας γιατί η Μακεδονία ήταν, είναι και θα είναι Ελληνική.

Η αιματοβαμμένη Μακεδονία μας είναι τόσο ζωντανή, όσο ζωντανές είναι οι μνήμες μέσα στα μνήματα των Βασιλιάδων της, Φιλίππου και Αλεξάνδρου, που κοιμούνται αιώνια ζωντανά στους τάφους της Βεργίνας. Είναι η Μακεδονία του Σταγειρίτη φιλόσοφου Αριστοτέλη που με το φιλοσοφικό του δόρυ κέντρισε το Οικουμενικό πνεύμα.

Είναι η Μακεδονία των Θεσσαλονικέων Αγίων Κύριλλου και Μεθόδιου που ανεδείχθησαν άξιοι μιμητές του Αποστόλου Παύλου σε πολλούς τομείς του βίου και της δράσης τους.

Είναι η Μακεδονία του Παύλου Μελά, η νύμφη του Θερμαϊκού, φρούριο του Ελληνισμού κατά των επίδοξων εχθρών του Αιγαίου.

Η Μακεδονία μας, με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη που στο Λευκό της Πύργο κυματίζει κάθε ημέρα η γαλανόλευκη σημαία μας, ήταν το κέντρο του βασιλείου του Μεγάλου Αλεξάνδρου και πηγή Εθνικής υπερηφάνειας για όλο τον Ελληνισμό.

Η Μακεδονία, που μέσα από τις Παμμακεδονικές Ενώσεις απανταχού της γης διακηρύσσεται η ένδοξη και μακράιωνη ιστορία της και μαζί με όλο τον Ελληνισμό ξορκίζουν τους πλαστογράφους της ιστορίας μας και όλοι μαζί σήμερα ξορκίζουμε τους Σκοπιανούς που χρόνια τώρα καπηλεύονται κάτι που δεν τους ανήκει. Τα εκατομμύρια των Ελλήνων, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, πριν λίγες ημέρες βροντοφώναξαν για άλλη μια φορά ΟΧΙ στην παράδοση της Μακεδονίας μας στα Σκόπια.

Ο μεγάλος Έλληνας φιλόσοφος Σωκράτης μας λέει:«...Μητρός τε και πατρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμιώτερον εστί η Πατρίς και σεμνότερον και

Αγιότερον εν μείζονι μοίρα και παρά Θεοίς και παρ' ανθρώποις, τοις νουν έχουσιν».

Τελειώνοντας αυτή τη μικρή αναφορά μου για τη Μακεδονία μας θα προσθέσω μερικές ακόμα σκέψεις μου που μου λένε: Το να είσαι άνθρωπος είναι φαινόμενο φυσικό, φυσιολογικό, είναι θέμα βιολογίας, το να είσαι όμως Έλληνας είναι προνόμιο – αγαθό δικαίωμα – απέναντι στην ένδοξη ιστορία μας. Αν είσαι ανήμπορος να κρατήσεις αναμμένες τις λαμπάδες της Πατρίδα σου, αν δεν σε αγγίζουν βαθιά στην ψυχή, μνημεία με εκατοντάδες ονόματα Ελλήνων μαρτύρων, σύμβολα και γραφές των προγόνων σου, δεν είσαι συνειδητός Έλληνας, δεν είσαι γνήσιος πατριώτης.

Η ιστορία, όλων αυτών των αιώνων που πέρασαν και που θα περάσουν, συνεχίζεται και συνεχώς θα μας δικαιώνει, αρκεί να μην δίνουμε απαντήσεις στους κάπηλους της ιστορίας μας.

Ο Μεσολογγίτης ποιητής, Κωστής Παλαμάς, γράφει:«...Χρωστάμε σ' όσους ήλθαν, πέρασαν, θα 'ρθούνε, θα περάσουν. Κριτές θα μας δικάσουν, οι αγέννητοι, οι νεκροί!».

Στη τέλος παραθέτω μια φωτογραφία από το αρχείο μου που μας δείχνει παρέλαση των μαθητών του Τεχνικού και Επαγγελματικού Λυκείου Μεσολογγίου όπου με υπερηφάνεια κρατούσαν τη μεγάλη σημαία με τον ήλιο της Βεργίνας και στο το βηματισμό τους τραγουδούσαν, Μακεδονία ξακουστή... και εισέπρατταν συνεχώς χειροκροτήματα καθ' όλη τη διαδρομή.